

Alan Žepca direktor je i suvlasnik obrazovne tvrtke WIFI. Predsjednik je Udruge malih i srednjih poduzetnika RH i voditelj radne skupine u pregovorima RH s EU za poglavlje Industrijske politike i poduzetništva. Poduzetnik i menadžer, 2002. godine dobitnik nagrade CROMAe za najboljeg mladog menadžera. Diplomirani je ekonomist, a MBA titulu stekao je na poslovnoj školi Bled. Posebno ističe obrazovanje na Školi za osobni i organizacijski razvoj dr. Roberta Durasa u Puli.

Razgovor s Texom Gunningom: Nemam izbora!

Komentar Alana Žepca

Znate li kako će izgledati lider budućnosti?

Upravo ovako kako izgleda (naravno, u karakternom i vrijednosnom smislu) Tex Gunnining. Iza takvih će lidera stati drugi ljudi i takvi će lideri dobiti masovne sljedbenike. On je pokazao i dokazao da živimo u iluziji kako su resursi u svijetu ograničeni, kako možemo jedino smanjenjem jednog resursa doći do povećanja drugog (smanjiti broj zaposlenih da bi se povećao profit).

To jednostavno nije istina.

Bogatstvo koje nas okružuje nema definirana ograničenja. Naravno, bitno je kako ćemo bogatstvom upravljati, kako ćemo ga upotrebljavati i na koji ćemo se način prema tom bogatstvu odnositi. To će odrediti koliko ćemo bogatstva imati na raspolaganju. Ali ograničenja su samo u našoj percepciji. Neka od perceptivnih ograničenja jesu:

1. Moja kompanija nema šanse na velikom tržištu,
2. Zemlja je ravna,
3. Ja ne mogu zarađivati više od toliko i toliko,
4. Mi kao država nikad nećemo biti Švicarska,
5. Ne mogu pronaći dobre radnike,
6. Nema poštenog političara,
7. Jedina prava crkva je katolička crkva...

To su sve paradigme koje nastaju kao produkt ograničenja ljudskog uma. Tex je pokazao kako je moguće gubitaka pretvoriti u super uspješnu kompaniju bez agresivnog otpuštanja radnika, bez grubih rezova ali sa jasnom vizijom, zacrtanom strategijom i **novom vrstom liderstva**. Njegovi radnici postali su njegovi sljedbenici i svojim htijenjem, odgovornošću i znanjem pokazali kako se može funkcionirati drugačije. Projekt u Indiji nam sada izgleda kao znanstvena fantastika, ali sutra će takvi projekti vjerojatno biti standard.

Ključna riječ koju vidim kod Texa je **svjesnost**. Svjesnost koja stvara osjećaj odgovornosti prema sebi, prema drugima, ali i prema rezultatima koji daju optimizam i povjerenje za dalje. Činjenica je da svjesnost imamo svi. Dok ovo čitate imate svjesnost o tome da čitate. Svjesnost imamo i dok spavamo, dakako, u obliku snova, ali i to je dio svjesnosti. I druga bića imaju svjesnost. Pas ima svjesnost i možemo to vidjeti dok spava i trese se sanjajući i proživljavajući možda neku borbu sa mačkom. Jedina razlika između čovjeka i ostalih životinja u kontekstu svjesnosti jest to da je čovjek svjestan

svoje svjesnosti. To je dar koji nam je dala priroda ili Bog i koji ne smijemo gledati kao nešto što se podrazumijeva. To je čudesan dar koji nam omogućava da dublje razumijemo svoje postupke, da budemo mudriji, da više razlikujemo, da povezujemo različitosti u cjeline, da shvatimo uzroke i posljedice i na kraju da se mijenjamo i razvijamo.

I sada pitanje: **koliko je nas u toku dana svjesno svojih postupaka, uzroka tih postupaka i dubljih posljedica tih postupaka?**

Odgovor: malen broj.

Razlog? Sa svjesnošću dolazi odgovornost, sa odgovornošću potreba za promjenom, sa promjenom strah od nepoznatog, sa strahom ostajanje u postojećem statusu.

Dakle, ono što zbog straha činimo je da i dalje radimo automatizmom ono što nas je sustav naučio da radimo te tako proživljavamo vlastiti život u sigurnoj zoni nesvjesnosti. Ali gdje je tu napredak? Tax ide protiv onoga što je konvencionalno, svjestan svoje odgovornosti, spreman i hrabar biti član predvodnice promjene slike svijeta.